Selle majale om önsus johtunu. Luk. 19, 9.

Oh önnis maja sääl, kun kik iks jäwa
So mannu, henge sõbber, Jesus Kristi,
Kun kike sean, kes sääl sisseläwa,
Sa kigekallimb, armsamb ollet wist;
Kun kike henge sulle wastajõudwa,
Nink kike silma ootwa sinno pääl',
Kun kike hule sinno käsko nõudwa,
Nink kiki ühhendap so armo-hääl!

Oh önnis maja sääl, kun mees ja naine
So armun ühhendetu omma tääl,
Kun ealke ei wihha-, murre-laine
Ei lahhuta neid tõine tõisest weel;
Kun nemma, sinno armust kinnitetu,
Iks hoitwa kokko rõmun, häddan ka,
Nink sõudwa, ni kui sinnust armastetu,
So mannu jäda kindma armoga.

Oh önnis maja sääl, kun nori latsi
So armo kätte antas palwega,
Sa nõrku sõbber, ke kui taiwa latsi
Neid hoijat taiwaliko armoga;
Kun nemma sinno jalgu ette istwa,
Nink kuulwa ewangeliummi häält,
Nink noreft sinno armo nimme kitwa,
Ke sa meil' antu, Jesus, üllewält!

Oh önnis maja sääl, kun so päl' lootwa
Ni häste näütsik kui ka sullane,
Kun neide silma sinno päle ootwa,
Et na so tahtmist täüdass' ennege;
Kun na kui sinno õige majalisse,
Ni armo kui ka allandussega
Iks tewa ni kui ristiinnemisse,
Mes sünnis, ussutawa holega.

Oh önnis maja sääl, kun sinna täüdat
Kik kalli rahho, taiwa rõmoga!
Oh önnis põlw, kun hawa kinnikeüdat
Sa kike arst nink kike tröõstja ka!
Kui ütskõrd kike tõ om lõppetetu,
Meid ühhenda so armo-järje een, —
Kost, Jesus, sa meil' sija lähhätetu, —
Sääl sinno kalli Issa maja seen! —

Mõistukõnne ja tähhendamisse.

1.

Hommungul warra läts üts wanna tallo-perremees omma pojaga nurme. Hommungune tuul mäng wanna innemisse halli jusede ümbre, nink pand ka häitsewat rõa-nurme tolmama. „Nätse", üttel essa, „sesamma tuul, mes meie ümbre puhhup, kostotap „meid, nink woip ka meie maad suggulikus tetta, et „rohkid andid wõttame Jummala käest."

„Kattesakümmend aastat olle ma sedda nänuu, „nink mo südda saap eggakõrd rõõmsas, kui sedda „jälle nätta sa. Ent se woip wahhest wiimne kõrd „mul olla." — Nida kõnnel wanna essa, nink poig wõt tedda käest kinni, nink saije kurbas. — „Milles

Tarto- ja WÃƒÂ¶rro-ma rahwa Kalender 1837, lk. 18